N. C. Christensen: Den Situation, som vi, der modarbejdede Forsvarslovene, forudsagde vilde komme, er nu kommen. Stillingen er den, at nu er Statens Finanser i en saadan Forfatning, at vi nu høre fra alle Sider, at der skal spares, at vi maa standse det sociale Reformarbejde, og at vi maa søge at skaffe nye Indtægter for i det hele taget at holde Statsmaskineriet i Gang. Det blev oplyst af den højtærede Finansminister, da han forelagde Finansloven, at vi kunde vente i en nær Fremtid at faa forelagt Forslag om forhøjede Jernbanetakster, og at naar Ministeren havde haft Tid til sine Overvejelser, naar han havde set, hvor der kan spares, og hvad det er nødvendigt at skaffe til Veje, kunde vi ogsaa vente forelagt Forslag om nye Skatter. Saaledes er Stillingen, og det var noget, vi vare forberedte paa i Fjor: at naar Staten skulde afse saa store Kapitaler, som nu aarlig skulle ofres til Militærforanstaltninger, maatte dette Resultat komme til at foreligge.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), Reformpartiets Ordfører, sluttede sig i det væsentlige til Finansministeren i Kravet om Sparsommelighed. Han antydede dog, at selv om han i øvrigt var enig med Finansministeren, var der dog i alt Fald en social Reform, som det saa ud til, at han ikke vil have skal visne af Hensyn til den økonomiske Situation, nemlig Reformen om, at der skal skaffes saadanne Vilkaar til Stede, at man kan blive i Stand til paa humanere Maade at støtte Enker og deres Børn. Det glæder mig, at det i alt Fald ser ud til, at denne Reform ikke vil blive skudt ud i det fjerne, fordi den finansielle Situation nu er bleven saa uhyggelig, som den er. Jeg haaber, at det vil vise sig, at det kan lykkes at gennemføre denne Reform og gennemføre den paa en saadan Maade, at fattige Enker, der sidde tilbage med en Børneflok, i alt Fald ikke skulle være uheldigere stillede end de ugifte Mødre.

Men mens vi altsaa baade fra den højtærede Finansminister og fra Ordføreren for Reformpartiet have hørt, at Stillingen er den, at vi skulle spare, og at vi skulle se os om efter nye Indtægter for at skabe Balance, saa er det saaledes, at de Talere, der have talt fra Højres Side, have mere kraftigt taget til Orde for at skaffe nye Indtægter. De have ikke nøjedes med at antyde, at vi skulle spare; de sige, at det skulle vi vel gøre, men det forslaar intet, vi skulle først og fremmest skaffe nye Indtægter, og de have peget paa, hvilke Indtægter de særlig ønske, der skal skaffes til Veje. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) tiltraadte Finansministerens og det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen) Ønske om forhøjede Jernbanetakster, og han antydede ogsaa, at vi skulde gaa ret vidt i saa Henseende; vi skulde have en forøget Indtægt derigennem paa mindst 3—4 Mill. Kr.; men endvidere skulde vi have højere Toldafgifter og højere Alkoholskat. Dèr kom allerede klart frem, hvad det er, Højre ønsker; det er paa denne Maade, de ville raade Bod paa den finansielle Misère, de ville skaffe større Indkomster gennem indirekte Skatter, tagne fra den almindelige Befolkning. Derimod hører man intet om, at de paatænke at forøge Formue- og Indkomstskatten. Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) gav Anvisning paa at spare blandt andet paa Alderdomsunderstøttelsen og gøre det saaledes, at vi i Stedet før den nuværende Alderdomsunderstøttelse satte Folkeforsikring. Ja, jeg kan godt forstaa, at det er et af de Krav, som stilles fra Højres Talere og ikke mindst af Repræsentanter for Godsejerne; *de* have jo aldrig særlig været Tilhængere af denne Lov, og vi have jo hørt og set, at der ogsaa gennem Repræsentanter særlig for de større Landejendomsbesiddere i Kommunerne har lydt Uvillie mod denne Lov, og at man har krævet indført Folkeforsikring i Stedet. Det var naturligvis ogsaa en nem Maade at skaffe Penge til Militærudgifterne paa ved at tage dem fra de gamle, fattige Mennesker, som nu faa Alderdomsunderstøttelse gennem den Lovgivning, vi allerede have; det er ganske vist et Tilbageskridt i human Henseende, men det undrer mig slet ikke, at det fremkommer fra den Side.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) gaar endnu videre, ja, hvis jeg forstod ham ret, ønsker han, at vi skulle ophøre med at yde Laan til Anskaffelse af Husmandslodder og Laan til Fiskere til Anskaffelse af Fartøjer og Redskaber. Han fremkom ikke direkte med Forslag i saa Henseende, men hans Udtalelser tydede paa, at han har i alt Fald stor Lyst til det. Han beklagede, at skønt man fra flere Sider indsaa, at det ikke gik saaledes, som man havde tænkt sig, og Udgifterne vare blevne større, end man havde tænkt sig, fordi Staten ikke kan laane Penge saa billigt som den Gang, da denne Lov om Jord til Landarbejdere første Gang blev vedtagen, vedblev man